

ФАРМІРАВАННЕ ПРАФЕСІЙНАГА МАЙСТЭРСТВА САЦЫЯЛЬНЫХ ПЕДАГОГАЎ-АРГАНІЗАТАРАЎ ВОЛЬНАГА ЧАСУ У ПЕРЫЯД ПРАКТЫКІ

Адной з важных умоў павышэння якасці падрыхтоўкі сацыяльных педагогаў-арганізатараў вольнага часу з'яўляецца ўдасканаленне формаў арганізацыі вытворчай практыкі.

У Беларускім універсітэце культуры распрацаваны некалькі напрамкаў арганізацыі і правядзення практыкі студэнтаў.

Вельмі перспектыўным з'яўляецца арганізацыя навучальнага працэсу ва ўмовах канкрэтнага соцыуму. Значная частка вучэбных заняткаў (практычных, лабараторных, індывідуальных) па спецыяльных дысцыплінах «Тэхналогія арганізацыі гульнявой дзейнасці», «Арганізацыя рэкрэацыйнай дзейнасці», «Арганізацыя пазнавальнай дзейнасці» і іншых перанесена на базы практыкі, якімі з'яўляюцца школы, палатны культуры, дзіцячыя аздарэўленчыя цэнтры, цэнтры рэабілітацыі, дзіцячыя дамы, цэнтры дзіцячай творчасці. Студэнты тут набываюць канкрэтныя веды. Вучэбны матэрыял прадмета як бы ажывае для студэнта ў яго дзейснай форме, у форме ажыццяўляемай ім праграмы па арганізацыі вольнага часу.

Важнай умовай павышэння прафесійнага майстэрства сацыяльных педагогаў-арганізатараў вольнага часу з'яўляецца вытворчая практыка, якая б была працягам навучальнага працэсу ва ўмовах канкрэтнага рэгіёна. Праграма практыкі на кожным курсе будзе з улікам паслядоўнасці навучальнага працэсу, што даспамагае студэнтам замацаваць набытыя веды і ўменні ва ўмовах канкрэтнай дзейнасці. Так, на другім курсе студэнты размяркоўваюцца на падгрупы (8-10 чалавек) і працуюць на базе практыкі пад кіраўніцтвам выкладчыка. Змест практыкі складасца з наступных задач: знаёмства з арганізацыяй сацыяльна-культурнай дзейнасці пэўнага соцыуму (школа, цэнтр рэабілітацыі, аздарэўленчы цэнтр і інш.); аказанне практычнай дапамогі канкрэтнай установе ў распрацоўцы сцэнарыя і пастаноўцы конкурсна-гульнявой або фальклорнай праграмы; аказанне дабрачыннай дапамогі найбольш неабароненым пластам насельніцтва (сляпым, глуханям, інвалідам і іншым).

На старэйшых курсах студэнты ажыццяўляюць дыягнастычны этап у педагагічнай арганізацыі сацыяльна-культурнай дзейнасці дзяцей, падлеткаў і дарослых. Вывучаюцца культурныя ітарэсы і запатрэбы насельніцтва ў канкрэтным соцыуме і з іх улікам распрацоў-

ваюцца праграмы па арганізацыі вольнага часу, малалі дзейнасці культурнага цэнтра. Пры гэтым на кожнай базе практыкі працуе не больш 2-х чалавек, што дазваляе факусіраваць увагу на індывідуальнай рабоце студэнта, выявіць ступень самастойнасці пры выкананні задання, глыбей замацаваць набытыя веды і ўменні ў прафесійнай дзейнасці. Разам з тым у праграмах, што распрацоўваюцца студэнтамі, з'яўляюцца і інвацыйныя элементы: навізна зместу, улік культурных традыцый рэгіёна, дэмаграфічных і сацыяльна-экапамічных асаблівасцей яго насельніцтва, свосасаблівы сцэнарны ход, новыя арганізацыйна-метадычныя ўмовы.

У той жа час асобныя вынікі даследаванняў паказваюць, што прадукцыйнас праходжанне практыкі сацыяльных педагогаў-арганізатараў вольнага часу магчыма пры забеспячэнні педагагічнага кіраўніцтва ёй. Педагог, які ажыццяўляе кіраўніцтва вытворчай практыкай, акрамя спецыяльных уменняў і навыкаў, павінен мець глыбокія веды ў галіне псіхалогіі. Яму неабходны арганізацыйна-метадычныя ўменні, спецыфічныя здольнасці.

Заканчваюцца практыка індывідуальнай абаронай выкананых практычных заданняў і канферэнцыяй па выніках практыкі.

Залатар В.А.,
выкладчык

МЕТОДЫКА ПАДРЫХОЎКІ СТУДЭНТАЎ ДА КАРЭКЦЫЙНАЙ РАБОТЫ ПРАЗ ДЗІЯЧЫ ТЭАТР

У сучасных умовах вядучым відам дзейнасці сацыяльнага педагога з'яўляецца арганізацыя развіцтва-творчай дзейнасці дзяцей і дарослых. Таму рыхтаваць сацыяльных педагогаў неабходна такім чынам, каб кожны з іх не толькі ведаў агульныя прынцыпы арганізацыі дзейнасці асобы ў сферы вольнага часу, але і мог бы рэалізаваць іх у жыцці.

Абавязковай умовай эфектыўнай падрыхтоўкі студэнтаў з'яўляецца павышэнне іх кваліфікацыі ў адным з канкрэтных відаў дзейнасці, якая выбірасца імі для спецыялізацыі.

Неабходнай якасцю будучага спецыяліста з'яўляецца наяўнасць захаплення, цікавасці да абранай галіны дзейнасці, глыбіні спецыяльных ведаў.

Асобага вывучэння патрабуюць пытанні падрыхтоўкі сацыяльных педагогаў да карэкцыйнай дзейнасці. Гэта дзейнасць накіравана на разбурэнне пэўных устаноў, уз'ясненняў, каштоўнасцей, матываў, стэрэатыпаў паводзін і фарміраванне новых з мэтай стварэння умоў для самарэалізацыі асобы ў грамадстве.